

**Zábavný a poučný časopis pro hráče a fanoušky
skupiny ELEKTROBUS**

jak ho vydává a sestavuje jen pro přátele

**M&REK
bubbeník v. r.**

Nevyžádané rukopisy se nevyžadují, facky nepřijímají, osobní urážky se nedoručují. Trapnosti nevracíme.

Číslo: ...⁴..

~~FRANK ZAPPA~~

S.O.N.G.B.O.O.K

» V Ý L E T «

LA

24

Upozornění redakce:

Tento časopis se dá číst jen
po malých dávkách - 1 až 2 listy denně !!!
Jinak hrozí akutní nebezpečí otravy křemem.

Uklidněte se hysterickým přádem !!

Zvládněte duše cholericke a oportunisti !!

Neberte tyto stránky za bernou minci.

Jsou pouze odrazem vzrušených dnů

v květnu 1976.

4. číslo

časopisu
pro jisté
členy společnosti
okolo skupiny
ELEKTROBUS

tak zvané
NASRANÉ

vzhledem k
rozhodnutí Zetka
odejít

Sepsal a honem
vydal jako vždy
v 8 exemplářích
jako vždy nadšený

a tentokrát navíc
nasraný amateur

M & R E K v.r.

Vyšlo k poslednímu
vystoupení

Rokoska 27.5.1976

Část 2. - Na Plzeň, Vávrová, na Plzeň, Elektrobuse!!!

/ Jak to viděl a zažil jediný nezainteresovaný účastník tohoto velkolepého zájezdu, bububeník Marek, neboť na něj nezapůsobilo ani víno, ani city, ani myslivec či blití/.

1/ Mikoláš Víno Chadima

Marek byl až po půl páté a po hodině opékání se na horkém květnovém slunci u Anděla naložen rozjářenou společností aby zjistil že nálada stoupá a všichni se těší. Během obdivování krajiny a zajíců a toho jak je Marek připraven na cestu /banán, tatranky, arašídý, sušenky/ zkonsumovala Nada za více než vydatné pomoci Pavla a Lazyho tunáka. Chadima byl na předním sedadle šobře informován plzenany a dorazili jsme k takové plzeňské Novodvorské - Luna jako prd. Pouze plakátek oznamoval že je to tady!! I vyndali jsme bubny a kytary a dlouhou cestou /unavení/ jsme přenesli vytažené do superdokonale vymyšleného kulturního centra / architekt v životě nebyl nejen na bigbýtu ale ani v divadle či jinde, takže nebylo větrání, akustika žádná, scéna debilní atd atd/. Než se Marek vzpamatoval, Mikoláš pevně třímál v ruce lahev červeného a zdatně upíjel. Budiž mu ctí že i nabízel. Na upozornění pořadatele že se tu nepije mával lahví a bodře překvapenému pořadateli vysvětloval, že my /Elektrobuse/ pijeme naopak vždycky před vystoupením atd.

2./Začali hrát Variace, děsný zvuk, všechno v jednom chumlu. Po třech skládkách jsem odešel za kytaristama na chodbu abych jim sdělil něco čerstvých zpráv o vyvádění Mikolky a Richter zblebl: co budeme dělat?

Po dvacetiminutové přestávce jsme začali. Lazy vydupal daleko lepší zvuk, a za pozornosti narvaného sálu jsme zjistili, že Mikolka ne a ne skončit solo v Le Bis, takže jsme šmrdlali a šmrdlali a bubeník vrhal pohledy na vše strany až Pavel pochopil a zapreludoval závěrečnou figuru abychom Mikolky ječí ve furiantství přerušili. Podařilo se. Pak to šlo normálněji, Jelly roll i Země utěrek se přehouply celkem dobře, Zappa a Noční ghost taky - i když atmosféra se vytratila. Ale pak přidáváme Jungle waterfall a konec, rychlé balení, zpocení všichni bez výjimky. Naložena aparatura, Mikolka dlouho podepisoval, Richter seděl s Markem v autě a diskutovali střídavě se sebou a s nakládajícími Variacemi.

3./ Richter přitom stále upíjel z Myslivce jako z limonády, bububeník jemně upozorňuje - neblbni, poblížeš se! Ale kdepak, odušil Pavlík, později nazvaný Blijavka, já jsem naposledy blil tak před 5 lety!!! I nactoupili ostatní, vyjeli jsme a Lazy se chvíli pral s Richtermem o láhev myslivce, aby, když ji vybojoval, zjistil že už v ní nic není. A Richter Blijon začal. Nejdřív vibroval všemi směry a zpíval a hulákal a vtipkoval a že je mu fajn. Pak se válel směrem napravo k Nadě čímž zkatalyzoval události dne dalšího, viz níže, protože Nada se před dotěrně myslovcovým Richtermem utekla docela napravo do náruče bodře dýmícího /Amfora??/ intelektuála /pozn.Chadima/ Zetka. Richter pak začal opilecky rozkládat rukama a hovořil pomalu, ale srozumitelně a jakž takž dobře anglicky. Marek dojezd záso-by a co chvíli pouštěl na Lazyho i sebe čerstvý vítr. 50 km před Prahou se ozval charakterický zápach a zcela tuhý solový kytarista skupiny Elektrobuse byl vyvlečen aby bylo zjištěno, že poblil Nadě kabát, Markovi buben a autíčku podlahu.

RYUKITA BUKERVA -
STANCIK

Pokračování Plzeň, 7.5.76

části třetí nazvané Pavel Blijon
Richter.

Na Markovo doporučení a štičí přikázání vrazil Chadima Richterovi tři hezké facky, nasedli a zjistili že zcela tuhý a na nic nereagující Richter nemá brýle. I chvíli se hledalo a pak se mávlo rukou: ať z toho aspon něco má! Kytarista upadl do zdravého spánku opilce a jeli jsme ku Praze. V ní pak Richter zopakoval zdařilý výstup, s nevábně vypadající a vonící tekutinou vytékající z jeho ustních dutin obráceným směrem. Marek využil a vylezl, nasedl do autobusu a odjel k neumětelům kým chodí vítr a on spát. Tak skončila sága Elektrobusu, den druhý.

Metro Vagon

Předehra - volal Chadima, celkem zmateně, vyrozuměl jsem že večer bychom měli hrát ve Vagonu, nyní R klub, kdosi vypadl a my zaskočíme, ale Zetek není k zastižení. Jestli tak jamm session atd. Takže celé poledne a odpoledne telefonní istředny, Zetek se propadl, Richter zajel k Vávrům: ne, Nada není doma, ta jela včera do Pázně.. Lazy pak taky odjel, takže Marek sháněl účastníky jammu, nakonec to dopadlo tak, že v Metru se objevil Marek s Richterem taxíkem, přijel Tomek s basou a pak Petr Křečan s kufrem percussion. A že tedy jamm. Pořadatel si to představoval asi takto: od 6 do 8 jen takové džezování aby se nalákali lidi a pak do 22.30 bigbýt k tanci. Marek si zprvu myslel že půjde o nějakou uzavřenou společnost, třeba nějakou organizaci SSM, ale kdeže. Takže Marek postavil bicí, Tomek zapnul basu, Richter naladil kytaru, Mikolka si udělal plyskýř od klavíru jak moc se k němu hrnul že to na něm všem ukáže, přišla Marková s Rajnoškem a dělali dav, to zn. že se přemísťovali v sále, aby sál nevypadal tak prázdněj.

Tomáš Zezek - Zblblý - Richter se po chvílce hraní dovolal k Zetkám a Zetkova maminka mu oznámila, že Tomáš už byl doma, ale zase **o d e š e l p r y č** protože prej už bylo pozdě / Marek i Chadima nechávali vzkazy ať popadne basu a přijde do Matra, že tam hrajem vod sedmi/!!! Címž se Marek děsně nasral. protože co je moc to je příliš. Kapela je především kolektiv několika jedinců, který představuje jistý kompaktní celek nejen tím že hraje dohromady ale taky tím že dohromady hraje. A ne tedy že si někdo - snad hnězda - může dovolit nepřijít z čisté lásky k někomu jinýmu. Ci z něčeho jiného? Ci z naprostého zblbnutí? Nobo že by přišlo jaro? Co takhle Máj, lásky čas??? Atd atd, Marek se nasral ne kvůli tomu že Zetek rozevřel náruč, ale kvůli tomu že si v záchvatu neuvědomil, že jsou jisté věci relativně důležitější. Kdo je bez viny ať po Zetkovi hodní šutrem. Zeby se Zetek nechal přesvědčit že je nejlepší basák v Praze a vlezlo mu to kromě Nadi na mozek? A znovu kamenobití! Takže jsme hráli s Tomkem, kterež přesvědčil že je solidní bassman a dokáže hrát tak jak Elektrobuss improvizuje, hráli jsme pár blůzíček, dost improvizací v 4/4 a jednu 6/8, skončili jsme rockenrolama a v taxíku Ziguli se stovkou v kapse.

Závěr: všechno zlé je /Chadimovi, Richterovi, Zetkovi/ k něčemu dobré!!!

Poslední rána do vazů imperialistům a všem těm co nejsou
géniové ve hře na basu:

Z E T E K Tomáš - Zblblý

oznámil dne 12.5. na odpolední zkoušce
že p. Rokosce s Elektrobusem končí.

Rozloučení se koná v rokoskovém krematoriu
za účasti všech příbuzných a kolegů.

Čest jeho památce.

Ještě sice zatím nic nevykonal, ale přesto
měl pocit že to co vykonal je psárvný.
/ správný/ +/

Za Elektrobuse: bububeník

Za nasrané: Marek

Za postižené: Elektrobuse

Za uražené: amateur

+ + + + + + +

+ + + + + + +

+/ Pozn.: Překrouceně schválně. Marek.76

Umělecká příloha:

M&REK si to žehlí !

Tak. A vot týdle stránky to je už /mládeži/ nepřístupný !

Chadima Zetek a Vávrová dostali své kopie zalepeny izolepou, takže k dalším stránkám, které stejně z jejich hlediska jsou již jen Markovy žvásty a z Markova hlediska někdy víc někdy méně rozhořčené poznámky k tomu jak se mu jeví činnost Zetka a Vávrové z poslední doby a Chadimy vůbec, ~~se nedostanou~~.

Tak tedy, Naďo, Tomáši, Mikoláši, pokud si chcete přečíst co si o Vás blbec Marek myslí, tak izolepu odervěte. Dočtete se stejně jen to co stejně víte, ale v časopise zanecháte šrám který bude navěky svědčit o tom, že ač Markem pohrdáte a to co si o Vás myslí Vás přece nezajímá, protože Marek je blbec, neodolali jste své zvědavosti.

Než ale pásku odtrhnete, přečtěte si znovu návod k upotřebení tohoto časopisu! Pomalu, po lžičkách a opa trně. Před použitím s sebou zatřepte. Ne všechno je geniální, je toho trochu moc, jenže Marek to všechno psal jak mu to pod prsty přišlo.

Překlepy si laskavě opravte sami !

● T E V Ř E N Ý D O P I S P A N U Z E T K O V I

Milý Tomáši,

je mi líto že k tomu došlo, ale je to tady tak čtí a přemýšlej. Myslet si můžeš co chceš, ale nevěřím, že to v nynější době dokážeš. Ono ti to dojde za nějaký čas.

Takže: Milý Tomáši, to cos udělal je kravina a volovina a především Tvoje slabost. Protože:

- 1./Pokud Tě někdo přesvědčil, že seš génius a je Tě pro Elektrobús škoda, neměl pravdu a mluvila z něj vlastní ctižádost a závist a neschopnost. Nejsí génius jako není nikdo z nás. Na basu moc hrát neumíš, i když hraješ rád a snažíš se. Hrál bys rád špičkově jenže ti chybí to co dělá basáky velikými: zkušenost. Vysledoval jsem, že skutečně superbubeníci a basáci dosáhnou nástrojové dokonalosti a teprve po 5 - 8 a více letech hraní na světové špičce začnou být originální, sví. Tvůj styl je v jisté době moderní, ale velmi jednostranný. Atď atď, své slabiny jistě znáš sám a pokud jednou zase proloupneš oči, zjistíš to sám.
- 2./Kapela je parta. Hádající se a křičící, ale parta. Byla naše chyba že jsme vpustili dovnitř ženskou. Ženská rozbila Expanze, ženská rozbila Elektrobús a nedivil bych se kdyby rozbila i další kapely v budoucnu, protože ženské, zvláště typu Nadi a jí podobné, nevědí co chtějí ale nedají pokoj dokud to nedostanou. Udělat to cos udělal v těch podmínkách a za těch okolností za kterých to proběhlo je kravina právě proto že seš ve vlekú událostí a "citů" a Tvá falešná hrdost Ti znemožňuje strážlivě se podívat na věci z nadhledu.
- 3./Každá věc která se dělá se má dodělat. Je přímo zbabělé utéct těsně před kopcem pod záminkou že jdu jinam. Ono to ale vypadá, že prostě na ten kopec jeden nestačil. A v tomto případě ještě pikantněji: že totiž nestačila "jedna" - čili Mada. Kdybys přišel a řekl du hrát s Impulsama stojej vc mě - řekneme výborně, podařilo se mu to. Ale vyměnit, přesněji řečeno prohandlovat Pavla Richtera za Jelínka / prodavačkou Vávrovou za provizi exotického románu či co/ je prostě kravina. To co ti nejde s Richterem ti nepájde ani s Jelínkem a Jelínek je srovna takovej amatér jako Richter jen že hrál v úspěšnější kapele. Expanze došly kousek dál, jenže nikde nebylo psáno že by tam Elektrobús neměl dojít taky. Jenže Tomáš Zetek - Zblblej se nechal opít rohlíkem a vyskočil z rozjíždějícího se elektrobúsu. Přilepil si tím na záda cedulku: zbaběle●.
- 4./At už budeš z tohohle kecání který chrlím ještě rozhořčen a rozlícen Tvým rozhodnutím / bylo vůbec Tvé?/ rozzuřenej nebo nasranej, uvědom si, že chci jen, z pozice zkušenějšího, aby sis to za pár týdnů znovu přečetl a dělal něco sám se sebou. Protože jsi jen potvrdil Markovu prozíravost, když tě nazval oportunistou. Což není právě nejlepší charakterová vlastnost a mohla by Ti v budoucnu přinést hezkejch pár starostí.

Marek v.r.

Víte že M&REK překládá v těchto dnech knížečku která byla vložena do výběrové desky skupiny King Crimson **The Young Person's Guide to King Crimson** a která kromě mnoha a mnoha velmi zajímavých informací • Frippovi i Crimsnech přinesla i jednu věc pro Marka velmi příjemnou?

Dosti zpráv je totiž ukončeno poznámkou..

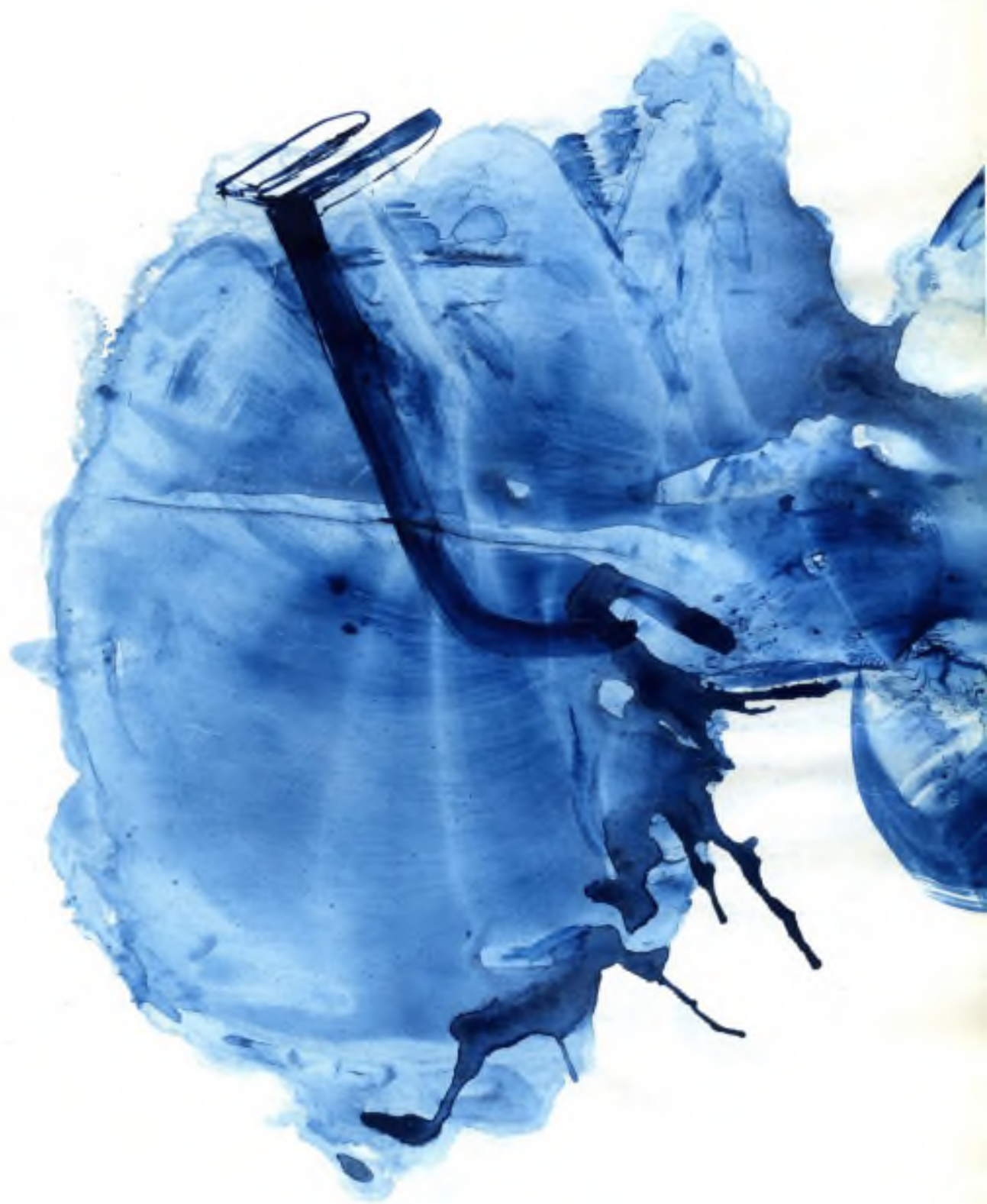
/ Z Frippova časopisu / . . .

což je jen další důkaz o příbuznosti intelektů.

/Drzý a chvástavý a praštný a nepochopitelný M&REK totiž prohlašuje: **Kdyby byl Fripp M&rken, M&rek by byl Frippem.** /

A pro ilustraci: to že M&rek furt prohlašuje že na jeho slova dojde je podloženo fakty a stovkami •sočujících dopisů.

Pokračování **horké kroniky**

Pár dnů po rozhodnutí Zetka oznámeném kolektivu zúčastněných mi Richter vysvětlil proč prý to dopadlo tak honem a z takové výšky: popsal jistý telefonický rozhovor pozdě v noci po Elektrobusovém extempore v Metru čili klubu ER. Urazil prý Vávrovou za odposlechu Zetka i Jelínka. Atd.

1. Urazit lze jen toho kdo se na to cítí. Když mi někdo řekne seš chronej a já vím že chodím a nekulhám, prostě ho nebežu na vědomí.
2. Dostat ten večer k telefonu Zetka já neurážel bych Vávrovou ale Zetka, protože to co provedl skupině bylo neomluvitelné a měl za to dostat důtku.
3. Zetek je zbabělec kterej se neodvážá nazvat stav věci pravým jménem a tak se chopil příležitosti a elegantně ze své hanby vybruslil. Ono přiznat před Chadimou Markem a Richterm že jsem blbec a svým chováním jsem je jako členy kapely se kterou hraju urazil takže se jim omlouvám bylo snad nad Zetkovy síly, zvláště pozorovala-li by to Vávrová.
4. Marek nebere zpět nic z toho co napsal o pár stránek dřív. I ve světle nových skutečností to platí. Hoď po mně Zetku, hoď po mně kamenem když jsi bez viny.
5. Zetkovi muselo být jasné že s jeho odchodem skupina krachne docela protože znal a zná názory Richtera a Marka na Chadimu. Címž se jeho zodpovědnost ještě prohloubila.

Na sobotní zkoušku pak přišel nový basák, o kterém po 90ti minutovém čekání na Marka aby se mohlo jít domů protože nešel proud Zetek prohlásil že neví kam s prstama a se kterým jsme pak bez Zetka a Vávrové /samozřejmě/ odešli k Markovi poslechnout ti Elektrobus ze Strahova. Měl přijít ve středu ale nepřišel.

Marek navštívil koncert Namyslowského a stále, na rozdíl od Zetka tvrdí, že bubeník byl dobrej synkopič a staře jazzový frázovač, ale ne vynikající a báhvíjak dobrej a Namyslowski ze sebe soukal kilometry tonů a notiček pro nic a za nic ve zbytečných solech a první skladba jediná za něco stála a vůbec to byl podfuk a ošizení čs. veřejnosti, nebo lépe řečeno špatná informovanost atd. Pan Zetek je totiž až snobsky omezen svou snahou po individualitě, jenže tu nezíská tím že bude na koncerty chodit se starým odřeným deštníkem a tvrdit zásadně opak toho co Marek a jiní. Zetek toho už vzhledem ke svému mládí nemohl slyšet tolik co Marek a vzhledem k tomu že Marek má i další zdroje informací a ledacos o jazzu, nejen polském, ví, netvrdí kravinu, ale jeho vědomosti jsou vždy podloženy množstvím informací ke kterým Zetek ani nečich.

Po středeční zkoušce a poslechu Elektrobusu u Marka i během láskování s názvem RIZECHAMA či CHAMARI či MARI se stalo evidentně jasným že Chadima uvažuje o tom že Marek a Richter uvažují o existenci bez Chadimy.

MAREK celý tento časopis koncipuje jako ránu do vosího hnízda ne pro tu srandu co to udělá až do toho píchne ale pro nutnost přílivu čerstvého vzduchu. Budiž mu budoucnost lehká, Zetkovi, Chadimovi. Přeju jim, aby se o Markovu budoucnost nesnažili starat, protože MAREK přece ví co chce, nebo ne?

Návod k upotřebení tohoto časopisu: přečíst, sežvejkat, rozčítit se, zastydět se, urazit se, roztrhat časopis, myslet si svý, nechat si ho na památku, nesouhlasit s ním, znovu přečíst a porozumět stylu a účelu, nebrat ho vážně, brát ho vážně atd atd. To Vám přeje Marek, amateur a bububeník.

PORTRÉTY

Pavel Richter

Pavel Richter je kytarista jehož sláva se zatím dotýká jen jeho rodiny, jeho známého Kopeckého a jeho bubeníka M&arka. Jeho bývalý přítel Zetek pro svou slávu nevidí nic jiného, jeho bývalý kolega Chadima pro své šoumanství nevidí a neslyší co v Richterovi je, jeho ostatní známí se s Pavlíkem nevědí rady, protože je občas něčím vyvede z míry. Níže tedy předkládám něco informací jak to vidí M&rek.

Pavel Richter je osoba nevyrovnaná, zcela líná, raději pohodlná, i když si uvědomující /někdy/ že co si sám nezařídí mít, nebude. Neví co se sebou v tom fofru puberty, školy, ČKD a jiných starostí. Ale to nevadí, svou relativně přímou a kamarádkou povahou řeší zbytečné problémy předem. Rád se nechává svádět jinými osobnostmi, jednak aby zkusil jak to chutná, jednak protože neví co by on sám měl dělat. Je ještě příliš mlád na to aby to věděl. M&rek v jeho letech byl holá prdel.

Pavel Richter, pokud si uvědomí co chce a své nepřijemné povahové rysy se naučí když ne ovládat, tak aspoň držet na uzdě, dosáhne mnohého. Jenže to chce silnější motivaci nebo lepší spolucestovatele. Dále by se měl rozhodnout a navštívit holičku /nějakou tu hezčí/ která by ho neostříhala, ale učesala. Nebo mu navrhla jiný styl pohlavního charakteru. Takle je jako kus mechu který by ze dvou metrů a v níže mohl být zelený.

Pavel Richter by se také neměl nechat Chadimou přemluvit k odevzdání názvu skupiny, protože Elektrobús byl Zetek s Chadimou a Richtěrem a Markem a teď už jen Richter s Markem i když původně jen Zetek s Richtěrem, takže logicky: Elektrobús se rovná Richter, pak dlouho nic, pak Marek a pak teprve Chadima což je ovšem blekotání, rozhodne se přímo v akci a to záleží na síle Pavlova chtění. K čemuž mu M&rek přeje všechno nejlepší.

Pavel Richter je docela schopný kytarista, jehož největší síla je zatím schopnost okopírovat skladbu a lehce se jí naučit. Má docela dobrou hudební paměť. Neměl by se ale utápět v chtění něčeho co nechce, v hraní něčeho co by neměl hrát atd atd. viz poslední doba. Jistě vlastní tvorba je nutná, ale podložena hudebním mistrovstvím. Více pozornosti solům!! A v nich daleko více ukázněnosti!! Jinak je M&rek s Richtěrem spokojenej i včetně jeho chyb, protože téma se člověk učí být nejen lepší, ale i člověkem samým.

Pavel Richter je fajn kluk který to ještě neví a nevadí, že mu to neladí. Nejraději ho mám na podiu když se přezouvá do tenisek a u telefonu když interpretuje něčí názory a hovory. Jinak je ovšem zcela zdrav, to mu přeje M&REK, v.r. jak to sepsal v rychlosti a spěchu a v běhu amateur do svého časopisu který rozdává všem určeným osobám u příležitosti rozpadu skupiny Elektrobús v dosavadním obsazení Richter, Zetek, Chadima, Marek, Vávrová.

Amateura M&RKA

S TRUCNÉ DĚJINY HUDEBNÍ
+++++

Vlastimil Marek, později jen MAREK, se narodil a vyšel ze škol ve městě Krnově, na čs. polských hranicích. Ve škole velmi dobře zpíval a než začal mluvit, byl hvězdou školního sboru. V osmi letech s velkým úspěchem složil přijímací zkoušku do třídy houslí na hudební škole. Jeho kariéra však skončila ještě dříve než začala: MAREK byl totiž v průběhu prvních školních let velmi malého vzrůstu a tak když šel na první hodinu do Hudební školy, nedosáhl na velkou kliku obrovských dveří oné školy. Hrozně se styděl někomu říct, tak chvíli okouněl jestli někdo nevyjde nebo nezajde, ale nikdo nikde a tak se sebral a domů přišel jako by se nechumelilo. Ještě dvakrát se pokusil o štěstí, ale zázrak se nekonal: dveře stály furt, klika byla furt tak vysoko. Takže hudebka byla odsunuta daleko do nenávratna. Jenže - přišel dopis. V maličkém M&rkovi hrklo jako v hodinách, naštěstí ale dvěma tužkami vytáhl dopis ze schránky, přečetl si ho /; ;Váš syn nechodí do školy, dohlédněte na něj atd atd/ a zmačkaný hodil do záchodu a spláchl. Tak slepě důvěřoval splachovacímu zařízení, že si záchod nekontroloval, takže v něm hrklo daleko víc když večer přiběhl z fotbalu a první co spatřil byla otcova napřažená pravice zatímco v levici držel mokrý dopis z hudební školy. Následující výprask utvrdil maličkého M&rka v jednom: dospělí ničemu nerozuměj, jsou nespravedliví a sobečtí /proč neudělali ještě jednu malou kliku pro děti?/ a hudba je jen k pláči a trablám! Tak.

Címž byla hudba odložena až do let dospívání, kdy si MAREK z peněz za brigádu u zahradníka koupil za 117,- španělku. Okamžitě na ni začal drnkat a okamžitě mu řekli že drnká falešně. Tak byl uveden do světa ladění a akordů. S pílí sobě vlastní kupoval sborníčky Zpíváme s kytarou, učil se zpívat a doprovázet lidové písničky a nejlépe uněl Dajanu, slavnou píseň Paula Anky. Později přibyla parta, dřevěná chatička u rybníka a řada večerů nejen v chatičce za zpěvů písní trampských i populárních nejen v hospodě čili místním kulturním centru mládeže ale i ve společnosti sladce zpívajících kamarádek a spolužaček přispěla k M&rkově sběhlosti akordické a instrumentální. Jenže, mládí uteklo a přišel čas kroku do života.

Semlelo se to s M&rkem hezky, život koukal tu z jedné, tu z druhé strany a jen občas přišla k dobru kytara, zvláště za období jednocletého bydlení na internátě, kde MAREK přišel k angličtině a Beatles, v té době zvláště Michel, Yesterday, Love me do atd. To byla M&rkova kytarová konjunktura.

Život se pak rozeběhl, M&rek utekl z domova a šel hledat smysl života do Bratislavy, Brna, Opavy, Prahy. Kytara byla zapomenuta a odložena, protože nastaly doby plné jiných zájmů. Jen v období prvního chození s jeho nynější ženou byla vytažena a do jejího magického několikaakordového světa byl vtažen švagr Miříček který nyní hraje coudry.

M&rek mezitím ztratil právo sloužit u vojska a stát se kytarovým virtuosem pro jedno téměř hluché ucho, takže kariéru hudební odložil zcela a úplně.

Jenže si koupil chassis HC 07 a na babiččino rádio přehrával desky z Gramofonového klubu - Bessie Smith, Bob Dylan atd. Címž začala kapitola druhá - gramofonová.

Gramofonový klub tedy získal nadšeného příznivce a hltáče jakýchkoli novinek. Měrek poslouchal Bacha a Vlachy a Beatles a Vivaldiho a Havelku a Ebena a dokonce i Hanu Ulrychovou a Evu Pilarovou a vzpomínal na singlové všehochutě Semaforu atd. Poslouchal zkrátka hudbu. Objevil Donovana, Bee Gees, Beach Boys a svět hudby docela jiné než fitzpilarogotové. I když svět lbtí na houpačce se má líbil i v domácím provedení. Objevil zkrátka bigbeat. Několikrát byl i na beatovém koncertě, ale pro lásku a životní starosti - 68. a 9. rok - promeškal éru Matadorů a Flamenga a Fialy, zato chodíval tančit do Mánesa na Juventus a mladičkého Černocho Karla a do Karlína ha Hipps, později Apollobeat a potom Spálených bří kapelu.

V roce 1968 a hlavně 69 od začátku jara vyseďával MAREK coby malíř a grafik na Kačlově mostě a seznámil se tam se světem folkových a protěstních kytar - Neduha, Třešňák, Kryl, Paleček s Janíkem, ranné Saze atd. Začal šestileté "přátelství" s J.J.Neduhou.

Měrkova aktivita umělecká - malířská, kbeslířská, literární i jiná se vinula kolem akcí skupiny UV NSZD-U - Měrek vydal s jakousi spoluprací JJN 6 čísel časopisu věnovaných happeningům i jiným akcím a stával se svědkem Neduhovy snahy vyniknout na poli hudebním. Ještě v roce 1969 byl JJN jak ta hvězda, a tak MAREK se jako hráč na foukací flétnu dostal i do čs. rozhlasu - Mikroforum natočilo tři Neduhovy písničky. Flétna bohužel byla poněkud rozladěná, takže snímky byly smazány.

JJN později založil první folkovou a druhou folkovou verzi skupiny Extempore - nejdřív s Jitkou Čádovou / pár koncertů v kostelech a v Malostranské Besedě/ a pak s Čádovou, basistou Bártlem a bubníkem Šulou /později Plastici/; další natáčení ve studiu v Karolinu.

Neduhova třetí verze Extempore byla pak bigbeatová. Byl čas prvního a druhého Santany, první Morrhers a Fugs jsou k slyšení u pražských nadšenců. Měrek byl pozván na zkoušku Extempore na Spořilov. Po prvé v životě na první poslech ví, že jsou to sračky /to co mu předváděli/ a po prvé v životě si sedl za bicí. Rozhodl se, že zkusí začít s bubnováním, aby to Neduhovi ukázal jak se to má dělat!!!

Zakoupil v Hudebninách paličky a byv si předtím přečetl že paličky mají být rovné a při koupi je dobré je poválet na pultu, poválovat kouf paliček na pultu tak "odborně" až ho prodavačka vyhodila jednoduše a stručně s jedním párem paliček za 30 Kčs. Měrek si myslel tak a teď už jsem bubník a je to. Jenže mu to vůbec nešlo a již bubník Plastic People, Jiří Šula, poznamenal: no, asi už seš starý a máš ztuhlý zápěstí.

To Měrka nasralo a vyhledal inzerát a začal navštěvovat soukromého učitele, který ho uvedl do světa synkop a triol a not a nekonečně umorné cesty k mistrovství. Byla to era prvních Mahayishnu desek a zjevení Billy Cobhama atd. MAREK denně hodinu tukał do gumového kolečka a v 20ti-letých probral kusy jediných bubenických učebnic k mání v těchto zemích. A zjistil, že to sice bude vyžadovat spoustu práce, ale že ho to stále víc baví a že je to vlastně dobře že je to tak těžký a že je to vlastně vynikající, protože teď bude mít vlastně konička na celý život. I vyměnil tedy Měrek fotografování a malování a literaturu za bicí: 13.6.1973 si za 3.000,-/vypůjčené/ koupil starou Amati soupravu, na kterou vlastně hraje dodnes. Postavil si ji doma v pokoji a nesměle, přes hadry do ní tukał než ho babička i domovnice vyhodila. Celý zoufalý přemýšlel jak trénovat a na podzim 1973 se nechal Neduhou pozvat do Extempore č. 5 v sestavě on, JJN kytara, Števích sólovka a Pickwick basa.

Protože je historie Mārkovy působení nejpřesněji zjištělná za časopisů, které Mārek vydával, jen stručně: konec listopadu a prosinec zkoušíme na Hagiboru, Mārek skoro vůbec neumí bubnovat, ale hned 5.1.1974 uspořádává Extempore soukromou veřejnou zkoušku a přehrávku dosavadního umění - jednalo se o jamu. Po hodině preludování /zaznamenal Munzar/ jamoval např. Trnavský a jiní. Konec ledna - první kšeft - ples Upírů pro SSM čs. televize, Zlatá u Uhřetěvse. Po třech kouscích neustálého okřikování abydme se zeslabili jsme udělali přestávku co teď, Expanze /ranné/ se chopili nástrojů a začli do toho bušit, takže hospodské vyběhli šnaru ze zástrčky a koncert skončil. Piskwick a Stevich se děsně nasrali a odešli pěšky čekat celou noc na autobus, JJN s Mārem a ženama a Piskem, který to všechno manažersky spískal dospěli zdárně k totálnímu vožrání Mārčika atd, viz jinde. Skupina se nato rozpadla. Duben, hledáme basáka atd. Květen, červen Skácelík, první Rad otín a jamu Trnavského s Jazz Q, jenže to se Skácelíkem moc nejde. V srpnu na soukromých jamech /účastní se řada čs. bigbýtů - Adepti, Boček, a stovky jiných/ se narysovala sestava Mārek, Hradec, Jerry a JJN. Jamujeme a jamujeme. Docela to jde. Začínáme cvičit jednotlivé písničky za Špitálu atd. Listopad, prosinec - máme přehrávky, MĀREK velký účetní, sjezdán Strahov jednička. Úspěšně odehrána Iuridica, březen Rokoska /75/ pak další Strahovy atd. Srpen prázdninové soustředění v Čelákovících, nacvičen Guláš, Premiéra zase Strahov, pak Iuridica atd, zkrátka se to sype až ke konci roku, kdy Mārek mnoha psanými i ústními připomínkami k falešnému zpěvu JJN a nezodpovědnosti atd. prý rozeštvál skupinu, takže Hradec oznámil že jde k Černocký. Címž se jednalo o budoucnu, Mārek uchopil příležitost a rychle odešel.

Pak podal několik inzerátů a koncem roku byl Chadimou a Elektrobusem pozván k jamu na Novodvorskou. Mārek percušil. Byla domluvena spolupráce atd viz jinde.

O co Mārkovy šlo? Naučit se bubnovat a dle urovně schopností hrát co nejkvalitnější rock ať už se jmenuje bigbýt nebo jazzrock či art rock. Mārek vždy věnoval momentálním problémům celou svou nadšeneckou pozornost a všechny amateurské síly, které sice nesly toto hrdé označení, ale stále více dosahovaly urovně relativně vyšší než laické. Ať už se jednalo o texty, průvodní slovo, spojenítěť s hudbou, aranže, grafické snažení /plakáty, značky/ a jiné výboje, vždy vše směřovalo k Mārkovy velikému cíli: hrát v kapele, která dosáhne čs. špičky /Hudba, šou, světla, kouř dobrý text, myšlenka atd nad velice šlapajícím a solidním beatem/. Ne kvůli slávě, ale kvůli maximálnímu dosahu sdělovaných idejí.

Kapitola Extempore naznačila Mārkovy oprávněné snahy nedat na Neduhu který tvrdil to u nás nejde atd: šlo to. A Neduha teď dělá totéž o čem před časem tvrdil - nesmysl. Problémy vznikly hlavně díky laxnímu přístupu amatérů k hudbě: chtěli být slavní ale zadarmo: bez práce. Takže koláče se nedostavily okamžitě, jak si pánové JJN a Hradec přáli.

Mārek, poslouchaje v té době Cobhama, zkompletizoval svou sbírku děsek Franka Zappy, měl za sebou cestu do Holandska, tři roky čet pravidelně Melody Maker atd, navázal kontakty s mnoha lidma kteří se zajímali o hudbu typu Weather Report, Curryell, McLaughlin, Corea atd. A stále více byl přesvědčen, že v Praze musí existovat lidi, se kterejma by si rozuměl.

Proto byl Mārek hrozně rád když objevil kapelu se jménem Elektrobusem a zjistil, že oni hrajou a milují Zappu atd. Snažil se nedávat moc najevo, jak je nadšený, a rozjela se spolupráce která téměř okamžitě začala přinášet ovoce. Elektrobusem premiéroval na Strahově /Zeppa, Noční ghost a Strach - hlavní dojmy/, cvičil dál, zkrátka se to rozjíždělo a Mārek si mnil ruce, výborně, Chadima je sice malej Neduha /šoumen, amatér, někdy blbec,

neví co chce a hraje falešně, ale formátu Neduhy ještě nedosáhl/ ale dá se to s ním vydržet, případně by mohla zůstat rytmika, Měrek, Zetek a kytara /Richter/, našli bychom klavíristu nebo jiného dechaře, poku možno elektrifikovaného, percussion atd, zkrátka Měrek začal plánovat nejen nejbližší ale i vzdálenější budoucnost. Samozřejmě, poměry v kapele neumožňovaly amateurovi ihned nařizovat tohle by se mohlo udělat tohle ne, takže to vše muselo být řešeno šalamounsky, někdy za cenu hádek, zvláště Chadimova urážení atd. Jenže to byla jen a jen otázka času. Byly zde předpoklady dalšího téměř raketového vzestupu, zvláště když po úspěchu na jazzových dnech na Rokosce se rozpadly Expanze, Jazz Q taky, ETC si hrajou svou muziku a Bohemka taky, Effecti byly v začátcích s Frešem, takže se rýsovalo toto: Elektrobus dodělá Výlet, uspořádá pár koncertů s diapozitivama, zvukama a sou, mezitím začne tvrdě cvičit Coreu, Corryella, McLaughlina, nové věci od Weather Report atd atd, aby mohla nastoupit na pozice vyklizené Expanzema, Jazz Q atd. Takže by se Elektrobus dostal nahoru a mohl by si, pořád na přísně amatérské bázi liňových hudebníků, již získané publikum zpracovávat svými věcmi. V plánu byl večer Franka Zappy / s Šilingrem, diapozitivy, šou - andělská křídla, dupání nohama, holky Suzie atd atd/, instrumentální delší věc na motiv Racek, Výlet č. 2 atd. Na pevné bázi perfektně nacvičených Coreů, W.Report atd. Pokud by byl klavírista, i Duke.

Proč to všechno? Měrek se chce neustále zlepšovat. Měrek chce dosáhnout v bubnování co nejvyšší možné urovně, takže hodně poslouchá a chce hodně hrát. Jen tvorba a jen vlastních věcí instrumentální zlepšení nikdy nepřinese. Měrek chce být lepší a lepší zároveň s kapelou ve které hraje! Měrek je už jakž takž zkušenější životem protřelejší takže ho dost štve lejdácké proflákání času, ve kterém se toho mohlo tolik udělat. Ne pro to aby se to zvládlo kvůli jménu / heč, my hrajeme Cobhama!!/ ale protože Cobham je špička a když zvládnou to co on / jakž takž/ tím že to po něm zahraju, značně urychlím svůj bubenický vývoj. říká Měrek.

Takže: když potom cítil ve vzduchu napětí, měl dojem že to nebude tak strašný a důvěřoval Zetkovi a Richterovu rozumnému náhledu na problém. Nevěděl, že city všechno převrátěj.

Zetek oznámil své rozhodnutí opustit kapelu a Měrek dopadl na zem, značně a značně a značně zklaman. Jak sdělit Zetkovi, že propásl jedinečnou šanci která se možná už nikdy nezopakuje? Nejde o hraní na byskytaru či bicí, ale o partu, která ve své kontinuitě a sestavení / právě pro doplnění se odlišných lidí/ měla / zdůraznuji - Měrek/ budoucnost.

A Měrek byl smutnej a smutnej ze Zetka a z toho že nepřišel do Matra a byl nasranej na Vávrovou která taky nevěděla vůbec co chce ale přesto se seč byla snažila.

Měrek podotýká, že tahle stránka Stručných dějin hudebních skutečně do stručných dějin hudebních patří. Týká se to hudby, a moc: jenže až na to Zetek přijde, bude dávno pozdě.

Pokračování dalších dějin - prognóza do konce roku 1976.

MĚREK a Richter provedou něco jamů a najdou si spoluhráče. Nacvičej něco skladeb, založej tím novou skupinu a na podzim 76 znovu jako obvykle: Strahov, Rokoska. Hyn se hukáče.

Poznámka: Chadima prej vyhodil Měarka a Richtera z Elektrobusu. Tralala. To se dělá jinak, pane Chadimo.

Tím zatím končí stručné dějiny hudební jak je sepsal amateur a bubbeník Měrek a vložil do svého časopisu který vyšel ku rozpadu skupiny Elektrobus a natočení Výletu coby desky /jako/ ještě v obsazení Richter, Zetek, Chadima, Měrek, Vávrová.

Další umělecká příloha:

NYŠLENKA AMATEUROVA /zvětš.1000x/

••• SI MAREK MYSLÍ . . .

=====
aneb stránka psychologických postřehů.

... • Tomášovi ZETKOVI :

Oportunista. Trochu posera. Trochu snob a hodně pózér. Dost zakomplexovanej. Trémista. Neví dosud kam se sebou, nezná se a zatím ještě ani nepoznává. Překvapuje občas sám sebe. Neví co chce. Ví, že chtěl-li by být umělcem potřebuje zkušenosti / hlavně lidské/ ale těch se trochu bojí. Přecenuje své schopnosti ale to je výsadou mládí, takže budiž. Bude-li takto pokračovat, málokdy vydrží delší dobu s lidma. Jenže lidi bude potřebovat. Takže co s tím, Tomáši?

Basák: hrálo se mi s ním docela dobře než mu někdo řekl že je génium a než začal preludovat ty jeho flažoletové vystřelovány. Teprve až jam s Tomkem mi odhalil co Zetkovi chybí: jednoduché základy.

Ušklíbni se Tomáši, proced před přátelma a Naďou - ten MAREK je ale blbec, a měj se jak chceš.

...• Mikoláši Chadimovi :

Egoista. Pózér. Křivej pokud se mu to vyplátí. Sexuální kohout spíše z principu egoistického / aby se moh chlubit v hospodě / než žlázoového. Nikdy z něj nebude dobrej saxofonista. Technika není tím největším problémem. I když se snaží se tak tvářit, nemá co říct. Ani solama, ani tvorbou. Takže dál bude tlačit své kompozice a dál bude pomlouvat jazzrock /protože ho z lenosti a blbosti neposlouchá a neumí/ a Měrka a Richtra a všechny se kterejma se ještě v nejbližších letech pohádá. A už furt se bude potloukat v druhořadých, i když místně proslulých bigbýtech a už nikdy se mu nenaskytne příležitost jako s Elektrobusem. Ale to si zakázal uvědomit. V hospodě i jinde zůstane šťastně spokojen svou rolí rváče, zkušeného bigbýta a neodolatelného šoumana.

...• Nadě Vávrové :

.. budiž pochválena za to že vůbec jako ženská se dotlačila do těsné blízkosti bigbýtů a něco dělá. Jenže neví co chce, a mám podezření že hlavním jejím motivem není HUDBA, tedy hraní kvůli ní, ale to co bigbýt přináší - jakýsi bohémštější život, jakýsi nádech vzdoru, jakási revolučnost vůči ženskému předurčení /nádobí, dítě/ a hlavně jistá popularita. Jinak ale bez invence / co jsme jí neřekli to nezahrála/, po celou tu dobu si nevšimla, že pozvánka ve Výletu se skládá z jistých částí a když v první části /zpívané/ tuká rytmicky na temple block, že by to mohla v tý čřetí, která se přeče jako vejce vejci podobá té první, tukat totéž. Hudební paměť také ne moc valná. Lidsky - nevyzrálá, a obávám se že ani nemá naději vyzrát / vdá se, a bude s cigárem v ruce drbat se sousedkou přes balkon paneláku a očumovat špinavý děcko dole/, vzteklá, potměšilá, zrádná, vypočítavá atd.

... • MARKOVI - tak už dost, ty grafomane.

Víte že . . .

- Marek chtěl Rokosku odehrát coby geniální gala šou, se světla /modré, červené, bodové/, zvukama, diákama/ ofocené mapy, mázvy písní, portrét skupiny i skupina vmontovaná do surrealistické krajiny s autobusem/ a třeba i částma rukou hráčů i nástrojů potřebnejma fosforeskující barvo u takže by to ve tmě vypadal velmi efektně/, jenže.. si to nechá na příště.

- Z etek si pořežal prst a má tak výmluvu: když Rokoska bude úspěšm řekne: a to jsem ještě hrál bez prstu!! a když neúspěch, řekne: já za to nemůžu, já hrát jedním prstem.
/Marku Marku, tohle je kousavá poznámka! Pozn.red./

- Chadima je geniální instrumentalista, moc mu to jde, stále se lepší a lepší a hrát s ním je jednou radostí: ty přesné nástupy, ta ukázněnost, ty duchaplné sóla, ta kolektivnost jeho hry, to tvoření a preciznost tónů...

- skupina Elektrobuse se rozpadla?

- Tomáš miluje Vávrovou?

- Marek je dnes dle Zetka blbec a jeho časopis debilní /dříve se bavil, výborně Marku/, podle Jelínka blázen /dříve s Vávrovous trávil příjemné odpoledne nad časopisem/!...?

- cvičné bicí jsou už zadány k výrobě takže Marek si je vezme do skladu a bude přes celé prázdniny tvrdě cvičit?

- napětí indukované vzbouřenou myslí Chadimovou a nenávisťnou Zetkovou vůči Markovu sarkasmu a nepochopitelnému jednání dosahuje místy až 4 000 ampérů, takže by se na proud₂ vzniklý indukci v dynamu dala vyhřívat obytná místnost o 30m² ?

- Lazy Lukáš trpí hlasitostí Richterovy kytary?

- vedoucí skupiny jistý Mikolka má plán ja k se stát s Elektrobusem bez Zetka Marka a Richtra slavnej?

- Marek zato má plán že by jim /Richtrovi, Zetkovi a Markovi/ měl Mikolka zaplatiti inzerát do Melodie tohoto znění: Bubeník Marek, basák Zetek a kytarista Richter ze skupiny Elektrobuse oznamují, že s činností nynějšího Elektrobuse nemají vůbec nic společného?

- Markovy texty jsou všechny hrozný a blbý? M.Ch.

- v rodině Richtrovic je nejlépe hodnocena / ze čtení tohodle časopisu/ ségra, pak otec a pak ostatní? Paní Richterová nebyla klasifikována.

- bubeník je z rozpadu skupiny smutnej? Představoval si že vyhoděj Chadima a začnou teprve pořádně něco dělat.

- Kopecký si to u Marka žehlí a pomáhal mu s bicíma tam i dolů? Je za odměnu citován v rubrice Víte že..

- Elektrobuse je slavnej kvůli Chadimovi?

- kdyby nepřišla do kapely Vávrová a kdyby Zetek nebyl blbej a kdyby se Richter v Plzni nevožral a kdyby Mikolka nebyl tak protivnej a kdyby Marek furt držel hušu, mohlo to dopadnout úplně jinak?

ELEKTROBUS

PRAHA

uvádí

„VÝLET“

Áda a Frotek spolu žijou na hromádce. Áda by se ráda vdávala, ale Frotek se cuká. Áda je celkem pohledná husička se smyslem pro domácnost. Frotek je požitkář, despota a cynik. Se skupinou Elektrobuse se seznámili při nakládání tykve. Nakoupili svíčky, Áda přitáhla čokoládového zajíce a jeli na výlet. Oranžová zem se přihlásila tím, že se najednou nemohli na nic soustředit: tak moc se všichni začali mít rádi. Jen cynik Frotek zůstal ušetřen. A když pak už měli všeobecné lásky a oranžové barvy až po krk, přejeli hranice do Modré země. Okamžitě všechno kolem zmizelo. Husa Áda fňukala, že nic nevidí. Modrá zem byla chladná, taky hrdá ocelová nekompromisní a odcizená a tak honem do Země utěrek, kde jiným jam nekopají. Za Elektrobusem zůstávala tma, vpředu jukala dobrodružství. Objevilo se moře a výletníci zjistili, že jsou v Botě. Unaveni dlouhou cestou zrekapitulovali zjištěné a byli rádi!

Osoby a obsazení:

Áda . . . husa
Frotek . . . cynik
kytarista . . . Pavel Richter
saxofon . . . M. Chadima
bassman . . . Tomáš Zetek
bubeník . . . Marek
cinkářka . . . Nad'a Vávrová
pouštěč . . . P. Šillinger

Premiéra 27. dubna 1976.

art - rocková skupina, vznikla začátkem roku 1975, v nejslavnější verzi existovala od začátku 1976. Originální vlastní hudbu spolu s dobře zahranými kompozicemi oblíbených vzorů / F.Zappa a.j./ předváděla divákům v pražských studentských klubech. Největším úspěchem skupiny bylo velmi dobré vystoupení v rámci IV.Pražských jazzových dnů 1976.

Obsazení : Pavel Richter - el.gt
Tomáš Zetek - el.bass
Mikoláš Chadima - t.sax
Vlastimil Marek - bicí
Naďa Vávrová - percussion

Skupina Elektrobus se rozpadla v květnu 1976 aniž dosáhla čeho dosáhnout měla pro blbost a vzájemné charakterové nepochopení.

THE END.

Наиме: шт. штанд

3 фоты (видна атрѣна
- чуби)

модна илустраце